

Ergens tussenin

Sawdah Alberic

Ergens tussenin

Een verhaal over keuzes, verantwoordelijkheid en gevolgen

Titel: Ergens tussenin
Auteur: Sawdah Alberic
Uitgever: Van Oosten Uitgevers
(onderdeel van Leren met Sawdah)
Druk: Van Oosten uitgevers
Eerste druk: 2026
ISBN: 9789465381718
NUR: 285

Copyright © 2026 Sawdah Alberic

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden veeveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever of auteur.

All rights reserved. No part of this publication may be reproduced, stored in a retrieval system, or transmitted, in any form or by any means, without the prior written permission of the publisher or the author.

Voorwoord

Als docent en mentor praat ik vaak met leerlingen over keuzes.

Over goed en fout.

En over wat er kan gebeuren als je verkeerd kiest.

In de klas voeren we daar gesprekken over.

Die bleven bij mij hangen.

Ik wilde geen uitleg geven.

Geen lesje.

Ik wilde een verhaal schrijven.

Een verhaal dat je voelt.

Je leest over een meisje dat vooruit wil.

Maar merkt hoe dun de grens is tussen goed en fout.

Dit boek is bedoeld om te lezen.

En om even stil te staan bij je eigen keuzes.

Proloog.....	4
Hoofdstuk 1	7
Bloed en boeken.....	7
Hoofdstuk 2	13
Honger naar kennis	13
Hoofdstuk 3	23
Juremi en de schaduwfamilie	23
Hoofdstuk 4	31
Dieper in het web	31
Hoofdstuk 5	34
Drempels overschreden.....	34
Hoofdstuk 6	39
Een zomer vol schaduwen.....	39
Hoofdstuk 7	47
Geen weg meer terug.....	47
Hoofdstuk 8	50
De klus op de PC Hoofdstraat.....	50
Hoofdstuk 9	57
De overval.....	57
Hoofdstuk 10	81
De uitspraak	81

Proloog

Bam. Bam. Bam.

De voordeur dreunde alsof hij ieder moment uit zijn scharnieren kon vliegen. Ik stond onder de douche. Het warme water stroomde langs mijn gezicht toen de eerste klap me deed verstijven. Heel even dacht ik dat er ruzie was in de galerij. Dat gebeurde wel vaker. Toen hoorde ik een stem. "Arrestatieteam! Deur open. Nu!"

Mijn adem stokte.

Zware voetstappen denderden door het huis.

Deuren vlogen open. Stemmen vulden de gang.

Ik greep een handdoek en rende de badkamer uit. Mijn huid was nog nat toen iemand me met brute kracht tegen de muur duwde.

Iets glom in mijn ooghoek.

Een wapen.

"Blijven staan!" riep een man.

"Mama!" gilte ik.

Maar mijn stem verdween in het lawaai.

Pas toen ik mijn hoofd durfde te draaien, zag ik de chaos.

Laden stonden open. Kasten waren leeggetrokken. Foto's lagen verspreid over de vloer alsof iemand ons leven had omgekeerd en uitgeschud.

Mama zat op haar knieën. Haar lippen bewogen in gebed terwijl de tranen over haar wangen liepen.

Jennifer stond naast haar. Haar bril zat scheef.

Haar ogen waren groot van angst.
Papa zat verstijfd aan tafel met een krant in zijn hand.
Tot een agent die uit zijn vingers rukte.
Toen viel mijn naam.
"Emmy Pinas, u bent aangehouden."
De handboeien klikten dicht om mijn polsen.
Het metaal brandde op mijn huid.
Dit klopte niet.
Alles in mij schreeuwde dat dit fout was.
Ik werd meegesleurd door de kamer. Langs mijn moeder,
die mijn naam riep. Langs mijn zusje, die me bleef aankijken.
Langs mijn vader, die niets zei.
"Op de bank!" riep een agent.
"Nu!"
We zaten naast elkaar. Alsof we gevaarlijk waren.
Mijn vader keek boos. Niet naar de politie.
Maar naar ons.
Mijn moeder hilde zacht. Ze wiegde heen en weer.
Ze fluisterde gebeden.
Jennifer trok haar knieën op.
Haar ogen waren groot.
Ze was doodsbang.
Agenten doorzochten het huis. Alles werd opengetrokken.
Ons leven lag op de vloer.
Ik zat vast tussen twee agenten.
Ik kon alleen kijken.
"Meenemen," zei iemand.
Ik werd overeind getrokken. Mijn moeder probeerde me vast
te pakken. Ze werd weggeduwd.
De voordeur sloeg dicht.

Buiten stond het politiebusje.
Donker.
Koud.
Het politiebureau rook naar schoonmaakmiddel. De lichten deden pijn aan mijn ogen.
Ze sloten me op in een kleine cel.
Een bed.
Een dun matras.
Een wc in de hoek.
Ze pakten alles af.
Mijn telefoon.
Mijn veters.
Ik was zeventien.
Maar dat leek niemand te boeien.
Mijn moeder mocht even komen. Ze hilde in mijn armen.
"Je zit in een nachtmerrie," zei ze.
Daarna moest ze weer weg.
Ik bleef alleen achter.
Later ging de deur open.
Een vrouw stapte binnen.
"Emmy," zei ze rustig.
"Ik ben je advocaat."
Ze sprak kalm. Ze zei dat ik hier niet hoorde.
Ik begon bijna te geloven dat alles goed zou komen.
Tot ze me aankeek en zei:
"Dit kan nog heel lang gaan duren."
Toen wist ik het zeker. Ik zat diep in de problemen

Hoofdstuk 1

Bloed en boeken

Ik had eigenlijk in de les moeten zitten.

In plaats daarvan liep ik zonder doel door de stad, met mijn rugzak over één schouder en mijn oortjes in mijn jaszak gepropt. De lucht hing laag boven Rotterdam en de wind joeg lege blikjes over de stoep. Om me heen haastten mensen zich naar hun werk, naar afspraken of naar plekken waar ze blijkbaar wél moesten zijn.

Ik niet.

Mijn telefoon trilde.

Ik hoefde niet eens te kijken om te weten wie het was.

Papa.

Waarschijnlijk voor de derde keer die ochtend.

Ik liet hem overgaan.

Een paar seconden later verscheen er een bericht.

Waar ben je?

Ik stopte mijn telefoon terug in mijn zak zonder te antwoorden.

Thuis was de laatste tijd alles een discussie.

Waarom ik te laat thuiskwam.

Waarom ik zoveel uren op mijn kamer zat.

Waarom ik met bepaalde mensen omging.

Waarom ik niet gewoon deed wat van me werd verwacht.

Alsof mijn hele leven al vastlag.

Examen halen.